

‘Money for nothing’, Mr Lim

L'arribada al València CF de l'empresari de Singapur Peter Lim havia dotat el club de viabilitat econòmica i una pau social trencada amb els mals resultats esportius. Un soci de Lim, Gary Neville, substitueix Nuno Espirito Santo a la banqueta. Tot, a les vespres d'una decisiva junta d'accionistes.

Reportatge de Xavier Aliaga

La història de la relació de l'empresari de Singapur Peter Lim amb el València CF no s'assembla a la que contaven els Dire Straites en una de les seues cançons més cèlebres, “Money for nothing”. Però el títol venia al cas: des del seu desembarcament en el València, ara fa dos anys, fruit d'unes negociacions llargues i complexes, Lim ha aconseguit ordenar econòmicament el club i injectar una certa il·lusió en la massa social. L'equip valencianista, tanmateix, no ha correspost al magnat i propietari amb uns resultats esportius dels quals pugua vantar-se precisament. I la quota de responsabilitat de Lim en la desfeta no és insignificant.

Després d'una primera temporada suposadament de transició en la qual s'aconseguí la classificació per a la Champions League, la segona està resultant la del desencís esportiu, la pèrdua de confiança de l'afició en els nous gestors, les xiulades i, finalment, aquesta mateixa setmana, la destitució del tècnic, el portuguès Nuno Espirito Santo, sentenciat per la graderia pel mal joc de l'equip, la seua arrogància, les seues decisions esportives

discutibles i, en acabant, és clar, pels mals resultats: novè en la Lliga, amb 19 punts, i a un pas de ser eliminat en la primera fase de la Champions. En el seu darrer i definitori partit contra el Sevilla, rival directe, diumenge passat, el València perdé 1-0 i no llançà una sola vegada a porta. El crit de guerra de Mestalla dels darrers partits, “Nuno, ves-te'n ja!”, fou finalment atès. El substituït és l'anglès Gary Neville, un tècnic amb un currículum com a jugador espectacular però sense cap experiència rellevant a la banqueta. Neville és soci de Lim en diversos negocis immobiliaris. El propietari de Mestalla sembla no haver après la lliçó.

L'ombra allargassada de Mendes

El desembarcament de Lim en l'entitat valencianista suposà una injecció d'optimisme econòmic i social en un club desballestat i brutalment endeutat. El València tenia un deute amb Bankia de 230 milions d'euros i un altre de 94 milions, avalat per la Generalitat, corresponent a la quantitat que va pagar la Fundació del club per fer-se càrrec de la majoria accionarial. A això s'havia de sumar un

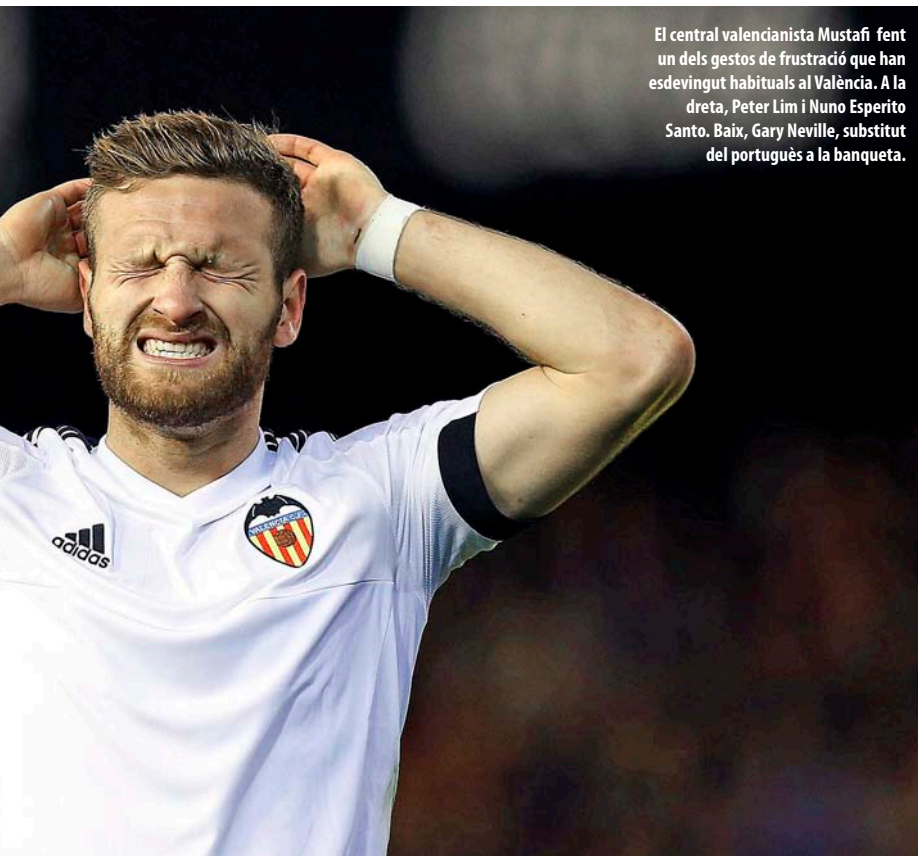
deute de 25 milions amb La Caixa per un crèdit i una obligació de 20 milions més amb l'Ajuntament de València, per l'operació de requalificació dels terrenys de Mestalla. Un passiu alimentat per uns altres conceptes. Un erm econòmic de pronòstic molt fosc que provocà una llarguíssima negociació entre Bankia i els representants de l'empresa de Lim, Meriton Holdings Limited, que acabà amb la injecció d'uns 50 milions d'euros per la compra de les accions de la Fundació –que atorgava a Lim el control accionarial absolut– i una reestructuració dels diferents deutes que haurien de pagar-se al llarg dels propers quinze anys.

Un procés que tindrà un nou capítol el dia 11 de desembre amb la celebració d'una decisiva junta d'accionistes per aprovar una ampliació de capital i una injecció per part de Lim de 100 milions d'euros que reforçarà encara més el seu control del club. Si s'aprova, encara hi haurà reptes pendents com l'acabament del nou estadi o el polèmic projecte de la ciutat esportiva de Porxinos.

Malgrat la desvalencianització de l'entitat i les incògnites per resoldre, la

EFE

El central valencianista Mustafi fent un dels gestos de frustració que han esdevingut habituals al València. A la dreta, Peter Lim i Nuno Esperito Santo. Baix, Gary Neville, substituït del portuguès a la banqueta.

massa social del València havia acollit fins ara amb optimisme l'orientalització del València. Fins i tot un personatge com Layhoon Chan, mà dreta de Lim, que duagué amb mà de ferro les negociacions amb Bankia i esdevingué l'exòtica nova presidenta del València, ara fa un any, ha tingut un considerable període de gràcia. Malgrat no parlar castellà, Chan ha fet esforços per integrar-se en la societat valenciana, ha tingut poques però assenyades intervencions públiques i ha tractat de transmetre la impressió que podia insuflar solvència a la gestió valencianista, no sols en l'àrea econòmica.

El club i el seu entorn, la primera entitat cívica del País Valencià, començà a somiar un València competitiu. El vessant més dubtós de tota l'operació, però, era l'estreta relació de Lim amb el portuguès Jorge Mendes, un dels representants futbolístics més poderosos del planeta, amb noms en la seua cartera com José Mourinho o Cristiano Ronaldo.

Els fets confirmaren ben aviat les sospites que Mendes agafaria subterràniament els comandaments de Mestalla. A banda de la seua influència

en la política de fixatges, el portuguès aconseguí col·locar en la banqueta el seu compatriota Nuno Esperito Santo, un tècnic amb una discretíssima trajectòria esportiva. Resultats a banda, el portuguès ha fracassat a València pel seu tarannà soberg, per una gestió incomprendible del planter –les relacions amb els jugadors estaven destruïdes fa temps– i per una deficient planificació esportiva farcida de decisions unilaterals que enverinaren la seua relació amb el president executiu que portà Lim al València, Amadeo Salvo, i amb el director esportiu, l'ex-jugador valencianista Francisco Javier Rufete. Ambdós abandonaren el club el juliol –juntament amb altres membres de l'organigrama– per discrepàncies amb Nuno. Però l'aposta pel lusità de Layhoon Chan ha fracassat.

Tècnic de confiança... per a Lim

Fins i tot algú com Chan, acabada d'arribar a un club difícil com el de València, entengué que, si no atenia el clam de l'afició, els crits de protesta acabarien dirigint-se a la llotja presidencial. De fet, algunes veus que no semblen entendre que la

paella sols té un únic mànec, comencen a demanar la dimissió de Chan i l'eixida del club de Lim. Nuno Esperito Santo estava sentenciat. Però l'ombra del totpoderós representant amic del clan de Singapur continua vagarejant per la sala de premsa de Mestalla. "Estic farta que es parles de Jorge Mendes a totes les rodes de premsa. Si Mendes controlara el club, Nuno no hauria marxat", etzibà als periodistes una enèrgica Chan.

El canvi de rumb coincideix amb la celebració de la junta del dia 11. Una convocatòria que la continuïtat del portuguès complicava. Però els núvols de tronada no han escampat del tot. L'eficient ex-lateral dret del Manchester United i d'Anglaterra, Gary Neville, és l'escollit. La seua trajectòria com a jugador és espaterrant, més pel que fa als títols que a la seua no molt plàstica empremta al camp. Però com a tècnic el seu full de serveis té un únic apunt: ajudant del seleccionador anglès Roy Hodgson. Càrrec que compatibilitzarà amb la banqueta del València. Neville i el seu germà Phil, que ja formava part del planter tècnic valencianista, són socis de Lim. De nou, una aposta de risc. ●